VAN DE REDACTIE

Bij het begin van het tweede jaar in ons prille bestaan, willen we even de aandacht vragen voor een aantal zaken.

Allereerst willen we iedereen bedanken die aan onze enquête heeft meegewerkt. De aangedragen suggesties, tips en opmerkingen zullen zoveel mogelijk worden meegenomen bij de samenstelling van het blad.

Ook dit jaar zal het Binnenblaad een zevental keren verschijnen met allerlei fiets- en wetenswaardigheden.

Uiteraard zal er ook dit jaar weer een beroep op jullie creativiteit worden gedaan.
Vooral voor het slagen van de rubriek "Wist U Dat" en uiteraard "Het Ei van" is jullie medewerking vereist.
Schroom niet, maar neem even contact met ons op.

Teneinde meer, maar vooral regelmatige informatie te verkrijgen uit de B- en D-groep, zijn er voor deze categorieën twee correspondenten aangesteld.

Hopende op een goede samenwerking en veel kopie, wensen wij jullie een goed fiets-/lees-seizoen.

ENKELE AANTEKENINGEN UIT DE JAARVERGADERING SJAAK HULSBOSCH

De jaarvergadering is een pittige bijeenkomst. Het is beslist geen eenrichtingsverkeer van achter de bestuurstafel.
De meeste punten zijn weliswaar hamerstukken. Het financieel beleid bijvoorbeeld ziet er goed uit. Er komen echter ook een tweetal kritische onderwerpen aan de orde.
Hierbij handelt het om 1) het clublokaal en 2) de ingevoerde snelheidslimiet voor de A-groep. Dit tweede punt is het heetste hangijzer.
De voorzitter memoreert dat er een breuk is ontstaan in de relatie met Jan Evers, waardoor er moet worden uitgekeken naar een nieuwe lokatie. Hij is van mening dat Jan Evers de deur voor ons heeft dichtgedaan. De algemene indruk van de aanwezigen is dat zij de breuk met Jan Evers betreuren. In het verleden zijn we daar goed ontvangen en hebben we er altijd in een gezellige sfeer kunnen verblijven. Dit willen we graag zo voortzetten.
Na uitvoerige discussie wordt besloten dat door enkele leden nog een poging wordt gewaagd om met de oude clublokaaleigenaar tot een hernieuwd gesprek te komen. De voorzitter geeft echter te kennen dat het bestuur daar niet veel heil in ziet. Hij vindt dat Jan Evers eerst de deur weer op een kier moet zetten.
Vervolgens komt punt 2, de ingevoerde snelheidslimiet aan de orde.Het standpunt van het bestuur is dat zij voor de veiligheid van de trimmende leden moeten kunnen instaan. In het verleden werd er soms onverantwoord hard gefietst. Vandaar de invoering van de 35 kilometer limiet. Uit enkele gesprekken met besturen van naburige clubs blijkt dat daar ook soortgelijke afspraken zijn gemaakt.
De jonge garde voelt zich echter duidelijk aan banden gelegd. Zij hebben er begrip voor dat de veiligheid in acht moet worden genomen. Er zijn echter verschillende plaatsen in de routes aan te geven waar iets harder gefietst kan worden dan de ingevoerde 35 kilometer. Op andere plaatsen is 25 nog te hard. Vanuit veiligheidsoogpunt is de grens van 35 kilometer even arbitrair als 30 of 40 kilometer, vinden zij.
Het bestuur blijft erbij dat hun besluit juist is. Zij zullen niet als een politieagent gaan optreden als de 35-kilometer grens even wordt overschreden. Maar zij wensen toch vast te houden aan de 35-kilometerlimiet. Deze moet in acht worden genomen tijdens georganiseerde tochten. Na een lange en pittige discussie worden uiteindelijk appels voor citroenen gekozen. Iedereen zal moeten leren leven met deze limiet. Voor een aantal misschien een opluchting omdat ze niet het uiterste behoeven te geven. Voor anderen is het een beetje inhouden ondanks dat zij veel sneller kunnen.
Zo is het nu eenmaal in ons hele leven, we zullen altijd rekening moeten houden met de omgeving en onze collega's.
Laten we het samen gezellig en ontspannen houden en er een fijn wielerseizoen van maken

Enige jaren geleden is een nieuwe vorm van cyclecross ontstaan aan door de opkomst van een nieuw soort fiets, de mountain-bike (ATB). Belangrijkste kenmerken zijn de dikke banden, het stevige frame, het brede stuur en natuurlijk het groot aantal versnellingen (18, 21). Door de jaren heen is het aantal beoefenaars behoorlijk gestegen. Het rijden op de mountainbike is voor menig toerfietser inmiddels dé sport voor de winter-maanden.

Ben je niet zo fanatiek en heb je slechts af en toe behoefte om je op deze manier uit te leven, dan is de kostprijs van de ATB toch een belangrijk struikelblok. Dus heb ik vorig jaar maar een ATB gehuurd. Zo gezegd, zo gedaan. Bij zwager en rijwielhandelaar Jack Teuwen in Merum een mountainbike gehuurd en met de 'profs' het bos in! Helaas, na een uur was de accu al leeg. Het corrigeren van al je balans- en stuurfouten kost ontzettend veel kracht, dus de beruchte 'te weinig conditie'-smoes viel weer in goede aarde.

Ondertussen verstreek weer een wegseizoen bij de Lekke Tube. De laatste maanden van 1991 werden voor mij een non-sport periode, veroorzaakt door een ernstige voetblessure. Half december was het weer zover: de beuk kon erin. Dus werd meteen mijn aandacht getrokken door een mountainbike-toertocht door het geliefde meinweggebied, die georganiseerd werd door TWC- Posterholt.

In gezelschap van zwager Hennie Daamen togen we op zondag 29 december op de gehuurde ATB naar Vlodrop, het startpunt van de tocht. Hoe het kwam dat ik mij een echte amateur voelde, zal ik nu eens haarfijn uit de doeken doen. Het begon al op de heenreis. Met volle snelheid scheuren de profs voorbij! De ATB's op het fietsrek achter op de auto zichzelf opwarmend met de hete droge lucht uit de autokachel. In een rustig tempo vervolgen we onze weg naar de sportzaal in Vlodrop. De drukte valt nog mee, maar het is nog vroeg. Verschillende ATB's staan hier opgesteld. Aan de inschrijftafel wordt ik bijna wegge- schreeuwd door een prof. "Licentiehouder, waar moet ik inschrijven en hoeveel korting krijg ik?", galmt het achter mijn rug. Helaas voor hem moet ook hij het volle pond betalen.

Bij de start hebben we nog enige bedenkingen omtrent de lengte van het parkoers. We hebben nog nooit eerder 40 km op de ATB afgelegd. Rustig gaan we van start. De eerste kilometers gaan over verharde weg. De ruis van de ruim geprofileerde banden begeleidt ons. Via de Gistappermolen worden we ter hoogte van Etsberg een nagenoeg dichtgegroeid bosgedeelte ingestuurd. Het is een smal pad en passeren is hier onmogelijk; gelukkig is er niemand te bekennen. Aan de uithollingen van het pad is duide-lijk te zien dat dit gemaakt is door ATB-ers. Bij het uitkomen van het bos steken we de grote weg over en vervolgen de route over het bospad in de richting van St. Ludwig.

Langs de spoorlijn slagen we erin drie collega ATB-ers in te halen. "De stand is min 4", klinkt het achter mijn rug. Ik snap het niet, U wel? Doelt Hennie op de temperatuur, dan heeft hij het echt mis. Zo koud is het niet. Hennies uitleg brengt me op de hoogte van het feit dat wij door 7 ATB-ers zijn ingehaald, en zelf 3 ATB-ers hebben ingehaald: resultaat min 4! Het berekenen van de eindscore was een leuke bezigheid en ziet er voor ongetrainde ATB-ers goed uit: min 31.

Achter St. Ludwig ligt een zeer steile helling. "Ik heb hem van de week 5 keer genomen en vandaag was het geen enkel pro-bleem", aldus een van de profs in de kantine na afloop van de tocht. De middenstrook van het pad was modderig en onbegaanbaar, maar aan de rechterzijkant was nog een strook die redelijk betrouwbaar leek. Ik had de helling nog nooit gezien en moest ondanks een zeer licht verzet toch halverwege voet aan de grond zetten. Gelukkig was ik bij lange na niet de enige. Maar omhoog lopen is bepaald ook niet eenvoudig! En waar het steil omhoog gaat, gaat het vaak ook steil omlaag. Het bordje rechts van de weg waarschuwt ons voor deze gevaarlijke afdaling. Midden in deze zeer steile afdaling ligt een haakse bocht naar links. Om alle risico's te vermijden, lopen we omlaag. Later bleek dat er ter plekke mensen de helling af waren gedonderd, gelukkig zonder zware verwondingen.

Opvallend zijn de nieuwe paadjes die de ATB-er spontaan aanleggen daar waar obstakels op de weg liggen. Bij de slagbomen over de paden, bedoeld voor het weren van autoverkeer, zie je links en rechts kleine paadjes tussen de bomen lopen, die enige meters na de slagboom weer op het pad uitkomen. Hetzelfde effect zie je op plaatsen waar omgevallen bomen op de bospaden liggen, waar paden erg hobbelig zijn en op plaatsen waar je 'zandbakken' tegenkomt.

We steken de open vlakte over in de richting van de zeer bekende 'Meinweg'. Het is daar dat ik voor het eerst kennis maakte met de echte ATBprofs. Terwijl ik een strook met zeer los zand (de zandbak heet dat in vaktaal) nader, tuur ik naar de zijkant van het pad om de geschiktste strook te vinden. Net als ik het talud wil opdraaien klinkt er een felle schreeuw achter mijn rug. "AAN DE KANT"! Ik schrik me een hoedje, en draai mijn stuur terug. Langzaam voel ik de snelheid teruglopen. Het losse zand zuigt mijn banden zo

vast dat ik binnen enkele meters

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

bijna stilsta, ondanks voorzieningen als een hele lichte versnelling en spieren als staalkabels. Terwijl ik met een laatste krachtsinspanning op vastere ondergrond verzeild raak, zie ik in de verte de profs met volle snelheid verdwijnen. Geen wonder dat die profs met schitterende eindtijden thuiskomen. Alle zware obstakels worden zo veel mogelijk omzeild. Trouwens, het waren er vier; de stand is inmiddels oplopen tot min 11.

Enkele honderden meters heb ik nodig om op adem te komen. We vervolgen onze weg. Aan de Roermondse kant van de Meinweg is het zwaar rijden. Diverse stroken los zand kosten veel kracht. Het zeer moerassige stuk zuigt je banden vast: vergelijk het met een stuk vals plat: je ziet het bijna niet, maar je voelt het wel. Voor de pauze moeten we nog over het "zeven heuvelen" pad. Mijn afgetrainde rugspieren, die de laatste maanden nauwelijks op de proef gesteld zijn, laten zich duidelijk voelen. Op 25 kilometer volgt dan een overheerlijke warme kop thee op de pauzeplaats in het bos.

Na een dikke tien minuten vervolgen we onze weg. Aan de rand van het bos komen we weer in aanraking met de koude wind, maar niet voor lang. We draaien het bos weer in. Een zeer zwaar stuk 'zandbak' stond ons nog te wachten. Bij het inrijden van deze strook van onbekende lengte zetten enkele profs een inhaalactie in. Helaas voor hen kozen wij het enige nog berijdbare stuk. Die ene prof die niet kon wachten week uit naar de rechterkant en bleef steken. Voor onze ogen ging hij met veel gevloek en getier naar de grond. Met een glimlach op mijn mond vervolg ik het pad. Maar ook wij halen het einde van deze 'zandbak' met hellingen niet. Gelukkig moeten hier de meeste MTB-ers van de fiets.

Al snel wordt het parkoers gemakkelijker. We komen terug op de grote weg en vervolgen onze weg in de richting van het aankomstpunt in Vlodrop. Nog een keer moeten we het bos in over een smal pad. Maar de grootste verrassing wacht ons bij het verlaten van deze groenstrook. Twee meter lager ligt een smalle plank over een beek. Dat wordt mikken geblazen. Ook hier nemen we het risico niet: we lopen. Ik weet dat dit een laffe houding is, maar in dit weer natte voeten, of nog erger natte kleren oplopen, is de goden verzoeken om een zware verkoudheid. Als we nabij Etsberg weer de weg naar Vlodrop opdraaien, komt de finish snel in zicht. We hebben ook behoor- lijk aan kracht ingeboet, hetgeen de slotkilometer, gezien de sterke tegenwind, extra zwaar maakt.

Genietend van een drankje luisteren we in de kantine naar de verhalen die her en der verteld worden. Soms verschijnt er een glimlach op onze gezichten en we begrijpen elkaar. Nog nagenietend vervolgen we onze weg naar huis met de zware wind op kop. De echte profs halen ons wederom in. Het moet lekker warm zijn in die auto's en enige jaloezie steekt nu toch de kop op.

Als echte amateurs maken we thuis de ATB's (redelijk) schoon en

leveren deze met de huurprijs in bij Jack Teuwen.

Toen ik enige dagen later op de rumoerige jaarvergadering een woordje met Math Slabbers wisselde, bleek dat Math en diverse andere bekenden de tocht ook hadden gereden. Ook zij waren bijzonder tevreden over de organisatie. De route was perfect uitgepijld, de pauze was goed verzorgd. Het enige minpuntje vond ik het ontbreken van de eindstempel. Het stuk na de pauze was dus pro-deo, maar desondanks van schitterende kwaliteit. Volgend jaar zal ik beslist weer van de partij zijn.

DE REDACTIE

Ook dit jaar stellen wij onze leden in de gelegenheid te reageren op het wel en wee van de club. Wij als redactie hopen natuurlijk vele reacties binnen te krijgen. Ieder krijgt dus weer volop de gelegenheid zijn mening over bepaalde zaken te geven. Kritiek, opmerkingen, lovende woorden, leuke gebeurtenissen, kortom alles is welkom. Het aanbod in het afgelopen jaar was niet groot, reden temeer dus om komend seizoen de pen ter hand te nemen en te reageren op gebeurtenissen binnen de club. Je kunt je kopie inleveren bij een der redactieleden. (adressen zie elders in dit blad)

Carnaval is alweer een paar weken voorbij. Toch wil ik graag even terugblikken op deze vrolijke dagen. Op maandag 2 maart j.l. hadden we zelfs een heuse bruiloft te vieren. De hoofdrol was weggelegd voor ons D-groep lid Christien Sampers als boerenbruid 1992.
Ondanks het feit dat veel D-groep leden geen carnaval vieren, zijn toch enkele leden bereid gevonden om Christien, haar onechte echtgenoot Peter en familie te feliciteren. Dit gebeurde tijdens de vreselijk gezellige receptie in de Linner "Pool".
Uiteraard hebben we ook voor een passend "cadeau" gezorgd. Dit cadeau bestond uit een fietswiel versierd met een groenteboeket en behangen met fietsonderdelen en begeleid door een leuke tekst. Een en ander werd vervaardigd door Cocky Slangen en ondergetekende.
Het geheel werd aangeboden door Piet Nelissen, Cocky Slangen en Kitty van Dam. Jammer dat niet meer leden bij deze gebeurtenis aanwezig konden zijn. Het was echt erg gezellig.
Maar de tijd van feesten is weer voorbij en we gaan ons weer verheugen op het nieuwe fietsseizoen.

ATB-TOERTOCHT MARGRATEN: een korte impressie... MATH SLABBERS

Zondag 12 januari verplaatsten wij (Charles Corbeij en Math Slabbers) ons in alle vroegte richting Margraten voor het deelnemen aan de vierde Specialized ATB-toertocht. De organisatie had een tweetal routes uitgezet: de HardRocktocht (30 km.) voor de meer recreatieve ATB-er en RockHoppertocht (50 km) voor de gevorderden. Met de nodige trainingskilometers in de benen en de opgedane ervaring tijdens de ATB-tocht in het Meinweggebied (TWC P'holt/29 dec 1991), viel onze keuze op de RockHoppertocht. Zelfverzekerd startten wij omstreeks 09.15 uur vanaf het sportcomplex. De aanloop was relatief eenvoudig tot het moment waarop de twee routes zich opsplitsten. De door ons gekozen route draaide over een afstand van pakweg 300 meter steil naar boven toe. De allerlichtste verzetten werden geschakeld. Niet zozeer om in de beginfase al geconfronteerd te worden met een te snelle verzuring van de beenspieren, maar meer uit pure noodzaak om fietsend de top te bereiken!

Vanaf dit punt in de route begon een ware helletocht over modderige veldwegen en glibberige paden door het Vijlerbos. Met name in het Vijlerbos waren de afdalingen levensgevaarlijk en bleek het onmogelijk, ondanks de superlichte verzetten en de noppenbanden, fietsend beklimmingen te nemen. De Zuid- Limburgse modder bleek een enorm klevend vermogen te hebben, getuige het feit dat een groot aantal ATB- ers geconfronteerd werd met onwillige schakelapparatuur. Omstreeks 11.15 uur verscheen bij een ATB-er in de display van zijn fietscomputer de waarde 27, m.a.w. ons gemiddelde bedroeg op dat moment niet meer dan 13,5 km p/u ! Na het verlaten van het Vijlerbos daalden wij af richting Slenaken, waar tijdens een pauze de inwendige mens versterkt werd met erwtensoep en koffie. Na deze korte onderbreking werd het parcours wat minder grimmig. Echter, de passage door het Vijlerbos had bij menigeen zijn tol geëist. Omstreeks 13.00 uur arriveerden wij moe, maar voldaan weer in Margraten. Met een ervaring rijker in deze tak van de fietssport, verplaatsten wij ons per comfortabele vierwieler richting Linne.

Het klinkt vreemd, maar deze helletocht hadden wij voor geen goud willen missen. Deze tocht droeg met ere de naam ATB- tocht. De passie voor het ATB-en groeit snel en de overstap naar het echte ATB-en (zoals in Margraten) is slechts een kwestie van korte gewenning.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

De lekke tubers gaan ATB-en !!!! CHARLES CORBEY

Naar aanleiding van de uitslag van de onlangs gehouden activiteiten-enquête heeft het bestuur een eerste ATB-tocht voor clubleden georganiseerd.
De behoefte daaraan scheen immers groot te zijn!
Groot was dus ook onze teleurstelling toen bleek dat er slechts 5 fietsen gehuurd moesten worden.
Gelukkig beschikten enkele leden over een eigen fiets en er werden links en rechts wat gasten gevraagd, zodat we die bewuste zondagmorgen toch met 20 personen aan de start verschenen, waaronder 5(!) vrouwelijke tubers.
Het was die morgen erg glad en voor de beginnelingen derhalve oppassen geblazen.
De groep werd opgesplitst in twee groepjes van 10 personen, waarbij de ene groep het wat rustiger zou doen dan de andere.
De omgeving Montfort en Posterholt was het toneel voor die dag en aangezien het hier voor enkelen bekend terrein betrof, konden de mooiste padden en de leukste klimmetjes gekozen worden.
Diegenen, die voor de eerste keer op deze wijze de natuur verkenden, waren echt enthousiast over het verloop.
Jammer was alleen dat de kettingen van H. Daamen en W. Bevers de kracht van de turbodijen niet aankonden en er dus onderweg gesleuteld moest worden.
Na ongeveer 2,5 uur was de meeste energie verbruikt en keerden we voldaan huiswaarts. Voor herhaling vatbaar!

p.s.: Het moet me van het hart dat het bestuur het verwijt heeft gekregen geen nevenactiviteiten te organiseren.
Nu die, na de uitslag van de gehouden enquête, wel georganiseerd zijn, zijn we teleurgesteld dat de animo slechts gering is. Dit geldt overigens idem voor het trimmen op de zondagmorgen.
De les hieruit is in elk geval dat het bestuur niet meer zo snel zal schrikken van een verwijt!

T E K O O P

Batavus Professional

geheel afgemonteerd met Campagnolo C-record.
maat 61, remkabel door bovenbuis,
dubbele bidonhouder en pompnok,
keuze tussen tube-wielen of draadbanden,

1 jaar oud, nieuwprijs fl 5.500,-

Nu voor fl. 2.000,- te koop

Interesse, bel mij dan, H. Schoof,
tel. 04742-3938 (na 18.00 uur).

GEDACHTEN VAN UW MEDE-FIETSER

E N Q U E T E R E N

Simpel een zaak van vragen stellen en beantwoorden?

Volgens de "Dikke vandale", niet te verwarren met de schrijver dezes, is enquêteren het verkrijgen van een gedachtenbeeld van een bepaalde groep mensen middels het stellen van vragen. Wat is er simpeler dan enkele vragen op papier te zetten en dit vervolgens aan de clubleden voor te leggen. Aan de hand van de antwoorden heb je dan een duidelijk beeld hoe het betreffende onderwerp leeft in de groep. Maar is het wel zo simpel?

Als je mondeling communiceert, dan kun je op basis van vraag en antwoord goed bepalen hoe iemand ergens over denkt. Let op de volgende (verkorte) dialoog:

Jan :
"Ga je zondag fietsen?"
Piet:
"Ja"
Jan :
"Hoe laat?"
Piet: "Om 9.00 uur"
Jan :
"Hoe laat ben je terug?"
Piet:
"Ongeveer 12.00 uur"
Jan :
"Ga je heuvels in?"
Piet:
"Nee"
Jan :
"Goed dat ik mee ga?"
Piet:
"Liever niet!"
Jan :
"Waarom niet?"
etc. etc.
In deze dialoog worden de vragen (gedeeltelijk)bepaald door de situatie. Als Piet op zondag niet gaat fietsen of Jan op zondagmorgen om negen uur in de kerk wil zitten, heeft doorvragen geen enkele zin. "Jammer, dan kan ik niet", zal Jan dan zeggen. Piet zal dan opgelucht adem halen. Bij een enquête kan men niet met vraag- en antwoordpatronen te werk gaan. Het opstellen van een enquête vergt een doordachte aanpak en formulering van de vragen om een correct beeld te krijgen van de wensen van de leden. Dit fenomeen wordt door de opstellers vaak onderschat.

De invuller echter speelt de hoofdrol bij een enquête. Zijn antwoord op de vragen vormen de basis voor beslissingen. Er zijn in het verleden al verschillende enquêtes gehouden binnen de club, maar ik wil nu als voorbeeld even refereren aan de laatste enquête betreffende eventuele winteractiviteiten die in december 1991 werd gehouden. Het feit dat deze enquete midden in het winterseizoen gehouden werd laat ik buiten beschouwing. "Beter laat dan nooit", nietwaar?

Het lag misschien in de lijn der verwachtingen, maar toch was de gigantische respons een grote verrassing. Vele ingevulde formulieren wekten de verwachting dat de TWC-leden als groep warm waren

te krijgen voor winteractiviteiten zoals joggen, mountainbiken, etc.
Maar eerste gewin bleek wederom kattegespin.

Liefst 21 personen hadden gekozen voor deelname aan een mountainbiketocht, maar er kwamen maar een zestal personen opdagen toen de tocht daadwerkelijk georganiseerd werd! Dat de tocht desondanks een succes geworden is, is voornamelijk te danken aan de opkomst van enkele niet aangemelde leden en van een groot aantal niet-leden.

Natuurlijk waren er ook nu weer allerlei uitvluchten en excuses te bedenken, maar stel je nou eens voor dat je voor 21 personen bier in huis haalt voor een feestje en je moet alles met enkele personen opdrinken, dan heb je (normaal gesproken) de volgende dag toch ook een gigantische kater. Als organisator hou je ook een soortgelijk gevoel over als niemand komt opdagen.

Ook in het verleden hebben we kennis gemaakt met 'scheve' conclusies die getrokken werden uit de antwoorden van een enquête. Denk hierbij aan de uitdrukkelijke wens van de leden om klimtochten te prefereren boven vlakke tochten zoals een Kempenroute. Daar waar 15 personen voor klimtochten en 5 personen voor vlakke tochten kozen, bleek in de praktijk dat er toch maar 10 personen kwamen opdagen. Dat daar ook die 5 personen bij waren die ook voor de vlakke tochten hadden gekozen, geeft toch duidelijk aan dat de enquête een vertekend beeld heeft gegeven.

Het invullen van een enquêteformulier moet dus weloverwogen gebeuren. De invuller moet beseffen dat als hij/zij aankruist geïnteresseerd te zijn voor een activiteit, daar meer aan vast zit dan alleen het zetten van dat kruisje. Het is weliswaar niets meer dan een morele verplichting om deel te nemen, maar het moet toch duidelijk zijn dat de organisatie, hoe veel/weinig werk het ook is, moet kunnen rekenen op de uitkomsten van een enquêtee!

Daarom zou ik iedereen willen verzoeken bij het invullen van de vragen eerst bij zichzelf te rade te gaan met de volgende twee vragen:

1. Heb ik interesse of een bepaalde voorkeur voor een bepaald onderwerp/voorstel ?
2. Kan ik dat straks ook echt waarmaken ?

Uw mede-fietser.

Het is nog stil rond de fietsende B-groepleden.
Ieder zal op zijn eigen manier bezig zijn gezond en wel de winter door te komen.
Zelf probeer ik fit te blijven door fietsend naar mijn werk te gaan. Dat rustige fietswerk van mij zal wel geen zoden aan de dijk zetten. Als ik mijn tempo vergelijk met de snelheid waarmee Har Senssen me elke dag tweemaal voorbij raast, voorspelt dat niet veel goeds voor mij in het komende seizoen.
Daarnaast ga ik 's zondagsmorgen enkele uren naar de Montfor-terbossen om wat te trimmen. Gestart wordt met wat strek- en bewegingsoefeningen. Daarna een paar kilometer loopwerk om vervolgens wandelend het bos en het leven daarin te bekijken. Deze winter heb ik een aantal malen, vanuit het Reutje naar Montfort door de drooggevallen beek gelopen. Uit de wind met af en toe een schraal zonnetje door de wolken, plannen makend voor het aankomende fietsjaar.
Af en toe rijden mij een paar fanatieke Mountainbikers voorbij. Hiertussen ook enkele Lekke Tubers, mannen en vrouwen.
Hier in het bos hebben ze meer moeite om op snelheid te komen. Hier speelt het probleem van de snelheidslimiet dan ook niet.
Piet Cuypers tref ik af en toe nog wel eens. Dan is hij (in) zijn mooie tuin aan het trimmen. Ook rij ik nog wel eens met hem af als hij naar de "Zoda" gaat. Zijn snelheid ligt ook nog beduidend hoger dan de mijne, zodat ik op tijd moet schakelen om hem bij te kunnen houden. Gelukkig hoef ik dat tempo zo vroeg in de morgen maar voor een korte tijd vol te houden. Meestal maakt Piet ook nog een tussenstop bij DOLCA VITA.
Daar stapt hij geregeld af om .... de kippen en de geiten te voeren. Over zijn verdiensten hiervoor wil hij niets loslaten.
Het gesprek komt uiteindelijk toch uit bij ons beider hobby. Hij is trouwens startklaar voor het nieuwe seizoen. De fiets is geheel nagekeken en van een nieuwe ketting voorzien.
Har van de Venne trimt geregeld met de hond maar heeft zeker ook nog een aantal geheime aktiviteiten. Dit zal blijken als hij straks aan de start verschijnt.
Van Sjef Bok hoor ik weinig. Wel doet hij net als "De Groten" veel aan schaatsen. Sjef zal zeker laten zien dat hij klaar is voor het nieuwe seizoen.
Broer Sjra loopt regelmatig achter de bal aan. Hij traint met de Linner voetballers mee. De carnaval is hij ontvlucht om op de lange latten van de bergen af te glijden. Hier heeft hij nog dikkere kuitspieren van gekregen. Dat belooft weer wat te worden.
De clubleden uit Herten zullen ook wel hun eigen methoden er op na houden. Dit vernemen we straks wel op de fiets als we door de Limburgse dreven fietsen.
Zo heeft ieder zijn eigen aanpak om goed of minder goed getraind over een week aan het nieuwe seizoen te beginnen.

ADVERTENTIES

ADVERTENTIES

NAAM: Arjan Beunen **GEBOREN:** Linne,14 februari 1974
LENGTE: 1.84 meter **GEWICHT:** 75 kg.
OPLEIDING: VWO **BEROEP:** geen
LID VAN TWC DE LEKKE TUBE SINDS: 1988
ANDERE VERENIGINGEN: Camp/VC Linne **ANDERE SPORTEN:** Volleybal
FAMILIETREKJE: Een biertje gaat er altijd in.
OCHTENDHUMEUR: Niet echt, alleen een beetje als ik wakker gemaakt word nadat het de nacht ervoor laat is geworden.
SPORTIEF HOOGTEPUNT: Het voltooien van Luik-Bastenaken-Luik, omdat ik eigenlijk niet voldoende getraind had voor deze tocht.
SPORTIEF DIEPTEPUNT: Dat ik moest afstappen tijdens de terugtocht van het Hemelvaartuitstapje in 1989, omdat ik blauwe knieën van de kou had gekregen.
AMBITIES: Ooit eens tijdens een rit in de Ardennen of in de Eifel "gerenommeerde" klimmers in onze club ruimschoots te kloppen in een beklimming.
DOPING: In topsport: nee. Als iemand bij ons in de club harder denkt te gaan, omdat hij/zij bepaalde pilletjes of iets dergelijks heeft geslikt is dat zijn/haar eigen zaak. Persoonlijk geloof ik daar niet veel in, omdat wij toch maar trimmers zijn waarbij niet veel op het spel staat.
FAVORIETE SPORTER: Als wielrenner, Gianni Bugno, Erik Breukink, omdat ze veelzijdig zijn. Algemeen: Ron Zwerver. Hij zet zijn ideaal voorop, geld komt pas als tweede.
SPORTIEVE CONCURRENTEN: Als ik een goede dag heb moet ik me kunnen meten met Harry Cuypers en Martijn Houwen. Maar dan moet ik dit seizoen wel vaker fietsen.
SPORTJOURNALISTEN: Dit zijn mensen die veel macht kunnen hebben. Zij helpen vaak verhalen de sportwereld in en/of uit. Zij kunnen ook een bepaald etiket op iemand plakken.
BESTE SPORTJOURNALIST: Ik kan niet zeggen dat ik iemand goed vind. Ik vind Mart Smeets leuk. Hij doet wel een beetje arrogant, maar ja, dat vind ik juist leuk.
SLECHTSTE SPORTJOURNALIST: Hetzelfde als hiervoor. Kees Jansma vind ik een beetje hooghartig. Hij heeft wel ongelooflijk veel verstand van voetbal, maar laat dat zo erg merken.
GELD: Belangrijk. Zonder geld ben je nergens in deze maatschappij. Het zal nooit mijn hoofddoel zijn stinkend rijk te worden, maar om je enige luxe te kunnen veroorloven is daar niets mis mee.
TV-PROGRAMMA: Keek op de Week, MASH
TALKSHOWS: Geen uitgesproken mening. Ik denk RUR. Vanwege de verschillende types die soms in de uitzending verschijnen.

RADIOPROGRAMMA'S: Dinges en van Inkel, De stemband.
LIEVELINGSMUZIEK: Dire Straits en Queen.
FAVORIETE FILM: Monty Python and the Holy Grail.
VAKANTIELAND: Tot nu toe Mallorca (Spanje). Daar was het het warmst en daar was de zee het blauwst.
LIEVELINGSGERECHT: Rode kool.
WAAR KUNNEN ZE JE MIDDEN IN DE NACHT VOOR WAKKER MAKEN: Een concert van De Jansse Bagge Band of WW-Band. Aangezien deze niet midden in de nacht zijn, slaap ik liever lekker door.
HUISDIEREN: Kat (Lotje)
BESTE KARAKTEREIGENSCHAP: Ik ben een doorzetter. Ik zie alles zoveel mogelijk van de positieve kant.
SLECHTSTE KARAKTEREIGENSCHAP: Ik blijf soms over dingen doorzeuren. Ik kom niet altijd op tijd.
HEKEL AAN: Mensen die bij voorbaat nee zeggen tegen iets zonder er eerst over te hebben nagedacht.
KUNST: Weet ik niet veel van. Houtskooltekeningen vind ik wel mooi.
LAATST GELEZEN BOEK: De wereld gaat aan vlijt ten onder (Max Dendermonde) voor de boekenlijst.
POLITIEK: Heb ik maar een beetje interesse in. Ik heb nog geen uitgesproken voorkeur.
WELKE PERSOON MAAKT VEEL INDRUK OP JE EN WAAROM?: Gorbatsjov. Wat hij heeft gedaan in de voormalige Sovjet-Unie is toch wel uniek. Zonder hem was het nooit zover gekomen met Rusland als nu.
JE BENT EEN DAG DE BAAS IN NEDERLAND. WAT ZOU JE ONMIDDELLIJK WILLEN VERANDEREN?: Het feit dat je pas met 18 jaar een studiebeurs krijgt. Er gaan erg veel jongeren na de HAVO of MAVO studeren in een andere stad, terwijl ze pas 17 zijn. Ze moetden dan zelf voor de kosten opdraaien.
WELKE GEBEURTENIS UIT JE LEVEN ZOU JE NOG EENS OVER WILLEN DOEN?: Het 4-HAVO kamp in Frankrijk.
WELKE ZEKER NIET?: De verjaardag van een vriend van me verleden jaar. Toen had ik net iets te veel gedronken, terwijl ik de dag erna moest leren voor mijn wiskundetentamen.
ONRECHT IN DE WERELD: Veel te Veel. Waar ik me echt kwaad over kan maken is het dumpen van olie in de zee door Irak na de Golfoorlog. Toen ik die beelden zag werd ik toch wel kwaad.
SOMS DENK IK..... Waarom doen sommige mensen zo chagrijnig. Je leeft maar een keer, dus maak zoveel mogelijk lol.
WELKE PERSOON ZOU JE OOIT WILLEN ONTMOETEN?: Michael Jackson. Alleen om te kijken of het waar is wat allemaal over hem gezegd en geschreven wordt.
OVERWINNINGEN: Nog geen. Wel enkele morele. Er is dan zoiets van: Nu ik dit heb gehad kan ik alles aan (Luik-Bastenaken-Luik 1991).
WAT VIND JE UITGESPROKEN GOED BIJ ONZE CLUB?: Samen uit, samen thuis.
EN WAT UITGESPROKEN SLECHT?: Heb ik nog niet meegemaakt. Wel enkele zaken waarover ik anders denk dan het bestuur, maar over het algemeen is alles naar wens.
WENSEN VOOR DE TOEKOMST?: Die zijn er niet. Ik ben tevreden met

wie ik ben en wat ik heb.

-we dit jaar weer een beroep hebben kunnen doen op de adverteerders, die ons vorig jaar ook hebben gesteund?
-we naast die 7 adverteerders er nog eens 8 bereid hebben gevonden dezelfde steun te verlenen?
-we zonder die steun "'t Binnenblaad" niet kunnen maken?
-we daarom onze adverteerders van harte willen danken voor hun medewerking?
-we dit jaar de steun krijgen van twee correspondenten?
-dit voor de B-groep Sjaak Hulsbosch en voor de D-groep Marley Corbey zijn?
-zij er voor zullen zorgen dat ook uit hun groep regelmatig iets verschijnt in dit blad?
-als u iets te melden hebt, U dat altijd kunt doen via een van die mensen, danwel rechtstreeks via de redactie?
-de in dit blad voorkomende illustraties zijn gemaakt door Robert Hilgers?
-hij ook de illustraties zal verzorgen van de nog uit te brengen uitgaves van ons clubblad?
-Christien Sampers van de damesgroep tijdens de Boerenbruiloft in de onecht is verbonden met Peter Cuypers?
-zij er die maandag in "De Pool" een groot feest van hebben gemaakt?
-de in december gehouden jaarvergadering alle records heeft gebroken voor wat betreft de duur?
-de gemoederen hoog opliepen door de discussie over de snelheidslimiet?
-men pas op andere gedachten kwam, toen men aan de bar naar de Chippendales kon kijken?
-op 21 januari slechts 9 personen verschenen om mee te denken over de bestemming van de vierdaagse Hemelvaarttocht?
-op die vergadering is besloten om of naar Kell of naar Rheinsfeld te gaan?
-voor de eerste keer in het bestaan van die vierdaagse niet per fiets wordt vertrokken vanuit Linne maar per auto?
-het de bedoeling is dat op de vrijdag en de zaterdag grotere tochten worden verreden?
-je je op diezelfde vergadering moest opgeven voor deze tocht in

verband met het bespreken van het hotel?

WIST U DAT.....? (VERVOLG)

-als je nog mee wilt dit alleen kan als er nog kamers vrij zijn in het hotel?
-het programma voor de overige leden gewoon zal doorlopen tijdens het Hemelvaartweekend?
-wij als redactie hopen dat jullie ook dit jaar weer veel leesplezier zult beleven aan "'t Binnenblaad"?
-wij jullie vanaf deze kant een sportief en succesvol fietsseizoen toe wensen?

BESTUURSBERICHTEN

Hierbij delen wij u mede dat ingaande het fietsseizoen 1992 voor de A-groep wederom het fenomeen "wegkapitein" zijn intrede zal doen.
Om die last niet bij één persoon neer te leggen, zal het driemansschap Wim van Daal, Bert Schlicher en Frits v.d. Leek die taak gezamenlijk voor hun rekening nemen.
Het moge voor eenieder duidelijk zijn dat de wegkapiteins zich conformeren aan de spelregels en afspraken binnen onze vereniging en dat zij daarbij de volle steun van het bestuur zullen ondervinden.
We wensen Wim, Bert en Frits veel wijsheid en verwachten dat zij ook bij de leden het vertrouwen zullen genieten dat kan bijdragen tot het "zorgeloze trimfietsen" van de A-tubers.

Hierbij mogen wij nogmaals de aandacht vragen voor het voldoen van de **contributie 1992 ad f 50,-**.
Het blijkt dat er nog velen zijn die verzuimd hebben e.e.a. in orde te maken.
Degenen waarop dit van toepassing is, gelieve zo spoedig mogelijk te reageren.

Rabobank Linne rek.nr. 1293.08.315 t.n.v. De Lekke Tube Linne.